

Robert Šimera

EUHARISTIJA — NAŠ ZNAMEN

Romano Gvardini je svojevremeno pisao o »svetim znakovima«. I danas je neobično sugestivna ta knjižica o znakovima u liturgiji. Veliki je teolog jednostavnim jezikom izrekao bogatstvo znakova u liturgiji. U ovom prilogu pokušavam o istom sadržaju izraziti svoje dodire sa znakovima, zadržavajući se samo na znakovima u misi. Te dodire izražavam u obliku meditacija u stihu.

Neka čitalac u ovom prilogu vidi jedan pokušaj ulaženja u tajnu znakova, odnosno u tajne na koje nas ti znakovi upućuju. Možda će se čitalac — ako je predvodnik Euharistije — kadikad poslužiti ovim tekstovima u animiranju euharistijskog slavlja. Uspjeh će biti ako ovi tekstovi budu jednostavan prilog za razumijevanje znakova u misi.

VELIKA VRATA CRKVE

Ta vrata,
velika vrata crkve,
velika i dostojanstvena,
najveća u mom selu,
najljepša u mom gradu,
čekaju kao kućedomaćin
što svatove dočekuje
i svima šire svoja krila,
i puštaju da uđe
i pravednik i grešnik,
i vjernik godišnji
i vjernik blagdanski,
i vjernik nedjeljni
i vjernik svagdašnji,
da uđu svi
u Kristov dom,
u kuću Očevu.

OKUP VJERNIKA

Narode moj,
s vjerom okrenut u visine,
dođi,
ovom naraštaju budi znak

za život nade tu
u ovom vremenu,
za pute u daljine,
za život iznad pojamnoga
i za putovanja iznad sunca.

Dodi,
da čuješ Riječ,
da uđeš u sve tajne Kruha,
da budeš znak neprolaznoga Duha.

ULAZNI OPHOD

Išli su pobožno i svečano
prezbiter i pratnja
u ime Božje
i u ime naroda Božjeg.

Išli su pobožno i svečano
uz pjesmu ulaza,
a puk je ponesen bio
i motreći one što oltaru idu
osjećao radost nadahnutog stiha:
»Sva zemlja neka ti se klanja
i neka ti pjeva,
neka pjeva tvome imenu!« (Ps 66).

TABERNAKUL

Ne govorite,
sinovi ljudski,
o Isusu samom,
o Isusu sužnju,
jer njemu nije časno niti nečasno
u tabernakul se zbiti
i nema tako niskog mjesta
u koji Isus
ne bi mogao sići.

Ne govorite
o Isusu samom,
o Isusu sužnju,
to naša je muka
zatvoren i okovan biti
i naša bol
u granicama živjeti.

Dodite stoga,
padnite nice,
tabernakul je mjesto
gdje možete zriti
i pred njim naučiti
kako zatvoren može
slobodan biti.

POKLON

Kumire sve ukloni
i nemoj poklon dati
ni stvarima ni bićima pod suncem.
Samo Bogu iznad sunca,

iznad stvari i iznad bića,
Bogu jedinom se klanjaj.
Klanjaj mu se pored rijeka i duž mora,
nadasve klanjaj mu se ovdje
pred oltarom,
pred ovim svetim Kruhom.

I sretan budi
i pjesmu zahvalnicu pjevaj
što nastani se među nama.

OLTAR

Kako su rječite,
kako su bliske
i porukom zbite
te nijeme tvari.
Kako je oltar,
bio kamen ili drven,
svima očiti znamen.
Znamen a ne fetiš,
znamen vjere,
znamen u kom tvarno
odijeva se duhom,
pa hladan kamen ili suho drvo
Krista očit je znamen.

KRIŽ

Sve je već križeve ljudske
u svome križu

na sebe uzeo Krist,
sve boli svijeta prebolio,
sve zemaljske smrti proživio
i za sve ljude uskrsnuo.

Sjeti se,
o čovječe boli,
da križ nije za vazda
već uskrsnuli Krist,
da bol je prolazna i kratka
ma koliko bila jaka,
a Uskrs da nema kraja,

O sačekaj samo tren,
sačekaj da svane.

SVIJEĆA

Gledam kako se plaho nagnje,
kako se podiže i spušta,
kako poviruje lijevo i desno
voštana svijeća
ili uljanica.

Kao da pogledom želi
vidjeti prisutnika,
skrivena možda
u dnu bočne lađe
ili iza stupa.

Gledam kako se ponizno drži
i nečujno kao da šapće:
vjerniče, stani!
Motri moj znamen!
Što svijetlim
to je svijetli Krist
a plahost moja to si ti.
Probudi se,
zašto još spavaš?
I rasvijetlit će te Krist.

ZNAK KRIŽA

Kad podignem ruku
i napravim taj znak,

PRINOS DAROVA

Ima li išta svoga,
o Bože,
što čovjek sa zemlje
tebi može da dade,
tebi Vlasniku svega?

Ima li išta svoga
osim jada,
osim pada?

Ali ti neprestano hoćeš
da čovjek sa zemlje
darovano
uzvraća darom.

Neka ti zato,
o Bože,
darovi kruha i vina
(i dari što ovdje ih ima)
budu izraz i znamen
svih napora i čina
što na putima zemlje
u trudu pod suncem
dokaz su htijenja
što tebi velik je dar.

LOMLJENJE KRUHA

Kad gledam kako se lomi,
kako od jednog komada kruha
kruhovi nastaju mnogi,
kad gledam kako se daje i dijeli
i kako u jednom svi postaju jedno:
gladni, razlomljeni,
žedni, ojađeni,
bolni, posvađeni,
kad tako gledam
kako se lomi,
u lomljenju kruha
tada prepoznajem Krista,
pa sva objavljenja
i proročka viđenja
u Kristu vidim ispunjena

i sretan i smiren hitam
braći da reknem
i da ih pitam
jesu li tako i oni
u razlomljenom Kruhu
prepoznali Krista?

POZDRAV MIRA

Prije neg zagrlim Krista
da vas zagrlim dajte,
srce i ruku mi,
brate i sestro,
srce i ruku mi dajte.

A za uzvrat
vama ne želim dati
ni svoj mir
ni mir svijeta
već Kristov mir vam dajem.
Kristov mir
a ne mir svijeta.

PRICEST

Da li je moguće,
o Bože,
da netko u drugoga siđe
i ima li ljubavi što cijela
s ljubljenim postaje jedno?

Čovjek to može
samo dio po dio
i sve kad bi htio,
nikada ne može biti
da posve
čovjek je u čovjeka sišo.

Samo jedan Čovjek,
Čovjek-Krist-Gospodin,
što čezne za udjelom s nama,
sakriv se u obličje kruha
jedno s nama biva.

OTPUST

Sada pođite,
sobom ponosite
sve što ste vidjeli i čuli
i sve što je s nama
podijelio Krist,
i Riječ i Tijelo.

I nikada ne smije biti
da s ovoga mjesta,
s ove Riječi i s ovoga Tijela
pođete žedni i gladni,
jer to je dokaz
da ovdje niste ni bili.

Pođite,
i Riječ i Tijelo dajte
onima u domu svom,
i onima blizu
i onima daleko.
I Riječ i Tijelo im dajte.